L'edifici on es troba la mostra “La Nau, cultura i tradicions” es situa als terrenys que van acollir la colònia industrial Can Bertrand des de l'any 1861 fins al 2006. Originàriament, s'hi va instal·lar una fàbrica tèxtil d'estampats de cotó i teixits de pana, i la seva activitat va romandre fins l'any 1961. Més tard, s'hi van establir petites i mitjanes indústries dedicades principalment al sector de l'aixeteria.

La colònia industrial Can Bertrand, en un inici formada per una única nau, amb el temps va esdevenir un conjunt fabril compost per sis naus industrials, diversos grups d'habitatges per al personal i una escola bressol per als infants. La fàbrica va ser pionera en la implantació de la màquina de vapor l'any 1873, i al seu dia la més important de Sant Feliu de Llobregat, tant per la seva producció com pel nombre de treballadors i treballadores.

El conjunt d'edificis que encara avui l'ocupen constitueix un testimoni del passat de Sant Feliu i és un referent de l'arquitectura industrial del segle XIX a la comarca del Baix Llobregat. A instàncies de l'Ajuntament, s'ha conservat i s'ha rehabilitat com a equipaments per a la docència i formació de la població santfeliuenca.

L'edifici on es troba la mostra, és la Nau nº 6 del conjunt, de planta rectangular de 27 x 12 metres adossada perpendicularment a la nau nº 4 i mitgera amb els darreres de les edificacions alienades a la carretera de Laureà Miró. Té una ocupació en planta de 324 m2 i es composa de planta baixa (on es situa la mostra) i pis a sotacoberta. Les façanes estan construïdes a base de murs autoportants de maó massís manual cara vista. L'estructura del sostre, porxo d'accés, està resolta a base de voltes de rajolí massís, rebaixades i atirantades i recolzades sobre jàsseres d'acer, suportades per pilars compostos també d'acer.

L'estructura de la resta d'edifici està resolta amb jàsseres d'acer, formant una encavallada invertida i arriostrada per pilarets de totxo. Té un intereix d'uns 70 cm. aproximadament, resolt amb revoltó de ceràmica manual. Una jàssera d'acer, suportada per pilars d'acer, disminueix la llum de les encavallades del sostre.

La coberta és de teula aràbiga, a dues vessants en direcció est-oest. La façana de ponent i la de llevant, en la crugia junt a la nau nº 4, es composen per un seguit d'obertures, de composició vertical i arcs de mig punt, modulats simètricament en relació a les crugies i portalades en arc rebaixat de planta baixa. L'obertura junt a la nau nº 4, defineix la porxada que relaciona el pati del recinte industrial amb el passatge d'accés des del pati interior d'illa de la colònia d'habitatges.